

نشانه‌های کتاب کار

ک : کنایه از

قف : قلمرو فکری

→ : اضافه تشبیهی

M.M : موقوف المعانی

نکته املایی : M

A و B : قرابت معنایی دو قسمتی

≠ : متضاد

www.my-dars.ir

* : واژگان آخر کتاب

(۱) صفت فاعلی مرکب

(۲) مفعول (از وجود و شخص)

(۳) حضور نام حق در سخن \leftarrow گرفتار و چذابیت پیشتر سخن

(۴) تلمیح په تعز من تشاء و تدل من تشاء (..... په دست خدا)

(۵) ماضی نقلی (۶) اضافه‌ی استعاری (۷) فعل اسنادی

(۸) پایان دیدن، در امری اندیشیدن (۹) خودداری از انجام کاری

(۱۰) کاری از نیروی اندیشه برنمی‌آید

(۱۱) کار آیی نیروی پر تر پشد (خرد) در گرو توفیق الهی است

لطف خدا

معیار سنجش شیدینی سخن

حلو است $\overset{0}{\underset{*}{\text{نخ}}}$ معنی در بیان ها

ژند آن دل $\overset{۳}{\underset{*}{\text{ک}}}$ او خواهد ژندش [

به هر کس آنچه می‌باشد، داده است [

که نی یک موی باشد بیش و نی کم) [باشد] حذف به قرینه‌ی لفظی

همه ادب‌ها $\overset{*}{\underset{\neq}{\text{اقبال}}}$ گردد $\overset{۰}{\underset{\text{هم مفهوم بیت دوم درس}}{\text{=}}}$ (مصدراع)

$\left\{ \begin{array}{l} \text{ن از تدبیر کار آید ن از رای} \\ \text{باند تا ابد در تیزه رای} \end{array} \right.$ $\overset{۹}{\underset{۱۰}{\text{=}}}$

کمال عقل آن باشد در این راه

فرهاد و شیرین، وحشی بافقی

که نی یک موی باشد بیش و نی کم»
که در درزش نمی‌گنجید مویی
حکم رعیت به رعایت کند
که ترتیب ملک است و تدبیر رای
خلل یابد همه عالم سرا پای

۱) به نام چاشنی بخش زبانها

۲) بلند آن سر، که او خواهد بلندش

۳) نظام خلقت \rightarrow در نابسته احسان گشاده است

۴) به ترتیبی نهاده وضع عالم

۵) اگر لطف قرین حال گردد

۶) و گر توفیق او یک سو نخد پایی

۷) خود را گر نخند روشنایی

در اینجا، تأیید الهی

اعتراف به ن آگاهی = نشانه‌ی کمال و پغتگی

۱- کدام بیت با بیت زیر، ارتباط مفهومی دارد؟

«به ترتیبی نهاده وضع عالم

۱) چنان ترتیب کرد از سنگ جویی

۲) شاه که ترتیب ولایت کند

۳) سعید آورد قول سعدی بجای

۴) اگر یک ذره را برگیری از جای

۲- بیت زیر، با کدام بیت قرابت مفهومی دارد؟

«در نابسته احسان گشاده است

۱) پرستار امرش همه چیز و کس

۲) به امرش وجود از عدم نقش بست

۳) غیر حسرت رزق من زان حسن بی اندازه نیست

۴) بی مگس هرگز نماند عنکبوت

تعلیمک ادبیات

درس یکم: نیکی

کارگاه متن پژوهی

گنج حکمت: همت

درس دوم: قاضی بست

کارگاه متن پژوهی

شعرخوانی: زاغ و کبک

گروه آموزشی عصر

www.my-dars.ir

(۱) چگونه بدون هیچ امکاناتی، کسب روزی می‌کند

(۲) روباه با پاقی مانده عذای شیر خود را سید کرد

(۳) اتفاق تارهای افتاد

(۴) ایهام تناسب : (۱) چشم (۲) رؤیت شده

.....

(۵) پسید و پینا کرد

(۶) توکل پر خداوند کرد (دست از کار کشید)

(۷) می‌شینم ← مضارع اخباری

(۸) نمی‌خورند : ظاهر افعال ماضی و در معنی مضارع اخباری

(۹) کسب روزی په نیست

نیکی

(۱۰) به این امید

(۱۱) از تو چیزی په ضععاً پرسد

(۱۲) پهرا به دنبال پس مانده عذای دیگران پاشی

آفرینش و احسان

فروماند در لطف و صنع خدای

۱) کیک رو بھی دید بی دست و پای

بدین دست و پای از کجا می خورد؟

که چون زندگانی به سر می برد؟

که شیری برآمد، شغالی به چنگ قید

در این بود درویش شوریده رنگ

(۳) باند آنچه روباه از آن سیر خورد

شغال نگون بخت را شیر خورد

مضاف الیه خداوند رراق

قز دگر روز باز اتفاق

که روزی رسان قوت روزش بداد

او فتاو

رفت و کنیه بر آفرینشند کرد

یعنی، مرد را دیده، بینده کرد

(۴) که روزی خود زدن پیلان به زور (بلکه خداوند روزی رسانده است)

کزین پس به کنجی نشیم پو مور

+ در اینجا: کوشش نکردن → (زنخدا) فرو برد چندی به جیب)

که بخندیده، روزی فرسته ز غیب*

نحیف و لاغر شد

چو چگش، رگ و اخوان ماند و پوست

ز بیگانه تیمار خورد شش نه دوست

ز دیوار محرابش آمد به گوش:

چو صبرش نامد از ضعیفی و هوش

میسنداز خود را چو روباه شل * (تبیل مباش)

بی طاقت شد

(استقیام انکاری) چنان سعی کن کز تو ماند چو شیر*

برو شیر درنده باش، ای دغل*

(چه باشی چو روبه به و امانده، سیر؟)

سفارش ب و و حذر از سستی

که بخور تا توانی به بازوی توحیش

= بماند ← مضارع الترامی

که بخوبی کار و تلاش خود را مینی

مجاز از توانی

وجه شبیه: په و امانده سید پاشی

✓ مشبه: تو (محذوف)

✓ ادات: چو

✓ مشبه: په؛ روبه

۳- کدام بیت فاقد مفهوم ضربالمثل زیر است؟

«از تو حركت از خدا برکت»

- (۱) اگر زیر دستی بیفتند رواست
- (۲) چنین زد مثل شاه گویندگان
- (۳) نشاید بهی یافت بی رنج و بیس
- (۴) هر که دانه نفشناند به زستان در خاک

زبردست افتاده مرد خداست
که یابندگانند جویندگان
که بی رنج کس نارد از سنگ سیم
نا امیدی بود از دخل به تابستانش

۴- مفهوم کدام بیت با سایر ابیات، تفاوت دارد؟

که نیکی رساند به خلق خدای
که دارد در آن بی هنر آبروی
که روزی در کارت آورد باز
که ایزد در بیابان دهد باز

- (۱) کسی نیک بیند به هر دو سرای
- (۲) تو نیکی از آن شهر و کشور مجوی
- (۳) بکن نیکی و در دریا ش انداز
- (۴) تو نیکی می کن و در جمله انداز

۵- معنای فعل «شد» در همه ابیات، یکسان است؛ به جز:

چرا که حافظ از این راه رفت و مفلس شد
دل بر دلدار رفت جان بر جانانه شد
به صحرایی چو مینو خرم و خوش
شد و تکیه بر آفریننده کرد

- (۱) ز راه میکده پاران عنان بگردانید
- (۲) منزل حافظ کتون بارگه پادشاهست
- (۳) شدن آن روضه حوران دلکش
- (۴) یقین مرد را دیده بیننده کرد

۶- در متن زیر چند غلط املایی یافت می شود؟

«جز جنگ و مقاومت روی نیست که اگر کسی همه عمر به صدق دل نماز گذارد و از مال حلال صدقه دهد آن را چندان صواب نیاشد که یک ساعت از روز برای حفظ صیانت نفس در جهاد گذارد.»

- (۱) یک (۲) دو (۳) سه (۴) چهار

(۱) مجاز از وجود

(۲) تنها با

خود را به ناتوانی منزه

یاری کن

بکسر ای جوان، دست درویش پیر

۱۵ خدارا برابان بنده بخشایش است

که خلق از وجودش در آسایش است

دیگران را تراحت نمی کند

همراهی

مجاز از ظاهر

لطف

مجاز از ظاهر

راحت طلبان اهل اندیشه نیستند

اندیشمندی ← بغضندهی (کرم ورزد آن سر که مغزی در اوست)

۰ که دون همتانند بی مغز و پوست

و تنها ظاهر انسانی دارند

استعاره از دنیا و آخرت

کسی نیک بیند به هر دو سرای

برساند می بینند

بوستان، سعدی

یاری دیگران = رستگاری در هر دو عالم

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی

اطهار شناختن دوستان حقیقی

۱ معنای واژه های مشخص شده را بنویسید.

قرضی، به رسم تحریه از دوستار، طلب صائب

■ معيار دوستار، دغدغه روز حاجت است

مولوی ز آینه دل تافت بر موسی (ز جیب)

دل، تعطیلی گاه مخداست (■ صورت بی، صورت بی، حدّ غیب

گ نام و ننگ داری، از آر، فخر، عار دار) اوحدی

۰) ■ فخری، که از وسیلت دون، همّته، رسد

۲ وزاره «دیگر» امروز، «غالباً» به عنوان صفت میهم، در حایگاه و استئے سیزین، به کار

می‌رود؛ مانند «پهار دیگر، از راه رسید.» در متون کهن، گاه، این صفت مبهم، در چاپگاه

وابسته پیشین قرار می گرفته است؛ مثال: «دیگر روز، برای تفرّج به بوستان رفت.»

■ نمونه‌ای از این شیوه کاربرد صفت مبهم را در متن درس بیاید.

۳ معانی فعل «شد» را در سرودهٔ زیر بررسی کنید.

تائید گریه شام و سحر، شُکر که ضایع نگشت
 قطره باران ما گوهر یکدane شد
 دل بر دلدار رفت، جان بر جانانه شد = رفت حافظ

^۴ معنای برخی واژه‌ها تنها در جمله یا زنجیره سخن قابل درک است.

با استفاده از شیوه‌های زیر، به معنای هر یک از واژه‌های مشخص شده، دقیق تر

می توان پی برد:

الف) قرارگرفتن واژه در جمله:

- ماه، طولانی بود.
- ماه، تابناک بود.

ب) توجه به رابطه های معنایی (ترادف، تضاد، تضمن و تناسب)

- سیر و بیزار ← ترادف
- سیر و گرسنه ← تضاد

- سیر و پیاز
- تناسب
- سیر و گیاه

نون برای دریافت معانی واژه‌های «دست» و «تند» با استفاده

- اکنون برای دریافت معانی واژه های «دست» و «تند» با استفاده از دوروش بالا،

نمونه‌های مناسب بنویسید.

قف (۱) : آن که دانست قطعاً پخشندۀ هم هست زیرا که راحت طلبان اهل اندیشه نیستند و تنها پوست و ظاهربی از انسان دارند.

- ۷- کدام گزینه به درستی آرایه‌های دو بیت زیر را مشخص می‌کند؟

«ای بلبل خوش‌سخن چه شیرین‌نفسی / سرمست هوا و پای بند هوشی
ترسم که به یاران عزیزت نرسی / کز دست و زبان خویشتن در قفسی»

(۱) حس آمیزی- مراعات‌نظیر- تشییه
(۲) تضاد- تشخیص- مجاز
(۳) حس آمیزی- استعاره- کنایه
(۴) حس آمیزی- تشبيه- تشخیص

قلمرو ادبی

- ۱ از متن درس، دو کنایه بیابید و مفهوم آنها را بنویسید.

۲ در بیت زیر، شاعر، جگونه آرایه حناس، همسار، (تام) را بدید آورده است؟

با زمانی دیگر انداز ای که پندم می دهی
کاین زماننم گوش بر چنگ است و دل در چنگ نیست

- ۳ ارکان تشبيه را در مصراج دوم بيت دوازدهم مشخص کنيد.
۴ در اين سروده، «شیر» و «روبا» نماد چه کسانی هستند؟

قلمرو فکری

- ۱ معنی و مفهوم بیت شانزدهم را به نثر روان بنویسید.
۲ درک و دریافت خود را از بیت زیر بنویسید. انسان کوئه فکر توانایی خداوند را باور می کند و به اشتیاه دسته از گلش، مر کشد

سعدی	شرط عقل است جُستن از درها	رُزق هرچند بی گمان بر سد
فریدون مشیری نکره	کشیده سر به بام خسته جانی بهارط خوش که فکر دیگرانی	سحر دیدم درخت ارغوانی <small>استعاره</small> به گوش ارغوان آهسته گفتم:
پروین اعتصامی شناشه	نباید جز به خود، محتاج بودن	چه در کار و چه در کار آزمودن

- ۴ دریاء ارتباط معنایی متن درس، و مثال «از ته حرکت، از خدا بر کت» توضیح دهد.

گنج حکمت

همت

موری را دیدند که به زورمندی کمر بسته و ملخی را ده برابر خود برداشته.

به تعجب گفتند: «این مور را بینید که [بار] به این گرانی چون می کشد؟»

مور چون این بشنید، بخندید و گفت: «[مردان]، بار را به نیروی همت

در اینجا: انجام انجام کاربزرگ

* همیت کشند، نه به قوت تن.»

بهارستان، جامی

..... ملاک په سدانجام رسیدن کارهاست نه

۸- ایات زیر، با کدام بیت قرابت مفهومی دارد؟

دوست مشمار آن که در نعمت زند

دوست آن باشد که گیرد دست دوست

۱) دوستگیری دگر ز دست مده

۲) دوست و دشمن برای جان باید

۳) معیار دوستان دغل روز حاجت است

۴) دوست آن است که معايب دوست

لاف یاری و برادر خواندگی
در پریشان حالی و درماندگی
عهد راعادت شکست مده
تن بود کش غذای نان باید
قرضی به رسم تجربه از دوستان طلب
همچو آیننه روبه رو گوید

۹- عبارت زیر، با کدام بیت قرابت مفهومی دارد؟

«مردان، بار به نیروی همت و بازوی حمیت کشند، نه به قوت تن.»

۱) همت طلب از باطن پیران سحرخیز

۲) به هر کاری که همت بسته گردد

۳) بر سر تربت ما مگر گذری همت خواه

۴) کرم ورزد آن سر که مغزی در اوست

زیرا که یکی را ز دو عالم طلبیدند

اگر خاری بود گل دسته گردد

که زیارتگه رندان جهان خواهد بود

که دون همتانند بی مغز و پوست

تا بر سر من شور تمثای تو افتاد
مهیانی کی سرآمد شهربیاران را چه شد
بنشاند چو ماه در یکی مهد
چندان بدويیدیم که از سر گله افتاد
۳) د، الف، ج، ب ۴) د، ج، ب، الف

الف) از دامن شیرین دهتان دست کشیدم

ب) شهربیار مهربان از خواجه یاد آرد که گفت

ج) فرزند عزیز را به صد جهد

د) در مرحله عشق تو ای سرو قباپوش

۱) الف، د، ب، ج ۲) الف، ب، د، ج